

Groot gezin met al wat oudere kinderen, wonen al enkele jaren als samengesteld gezin bij elkaar

Mevrouw had 3 kinderen, die zij met zeer duidelijke regels opvoedde. Meneer had 4 kinderen, waarbij de moeder al weer enkele jaren in het buitenland verblijft. Er is nauwelijks contact tussen moeder en deze kinderen, meneer heeft hen met veel eigen verantwoordelijkheid opgevoed.

Wij snaptten eigenlijk niet waarom het fout liep in ons gezin. Wij dachten dat we altijd heel duidelijk en eerlijk waren naar onze kinderen. Mijn vriendin hanteerde regels waarbij ik me meestal wel kon aansluiten. Tenslotte zijn er veel gevaren waar de jeugd tegenwoordig aan bloot staan. Mijn kinderen waren echter niet zo opgevoed. Noch hun moeder, noch ik hanteerden voorheen zulke regels, maar ik zag er beslist het nut van in. Ik heb mijn vriendin hierin geprobeerd zo goed mogelijk te steunen.

De kinderen onderling konden gelukkig goed opschieten met elkaar. Dat is eigenlijk nooit echt een probleem geweest. Alleen toen mijn zoon van 16 wegliep begreep ik dat we iets niet goed deden. Hij wilde er niet over praten, maar had wel een aantal keren duidelijk aangegeven dat hij de regels van mijn vriendin zat was. Er was een steeds grotere afstand tussen mijn vriendin en mijn zoon ontstaan. Mijn kinderen "tolereerden" mijn vriendin alleen, maar spraken nauwelijks meer.

Er is veel gebeurd sinds wij bij Nellie zijn geweest. Wij beseffen nu dat mijn kinderen (door de vrijheid en de verantwoordelijkheid die zij al hadden) veel moesten inleveren. Gelijk stellen met de kinderen van mijn vriendin was daarom niet verstandig. En ik besef nu zelf ook dat ik mijn kinderen ook in de steek liet, door klakkeloos de grenzen die mijn vriendin voor háár kinderen stelde, door te trekken naar mijn kinderen. Daarbij moet ook worden gezegd dat mijn kinderen mijn vertrouwen nooit beschaamd hadden, heel goed met die verantwoordelijkheden konden omgaan. Mijn kinderen hadden zich altijd verantwoordelijk gedragen, maakten hun huiswerk zonder dat ik achter ze aan zat, en deden het goed op school. Zij hadden het niet nodig om gecontroleerd te worden. Zij voelden zich daarom als kleine kinderen behandeld door mijn vriendin, ook al was dat zeker niet haar bedoeling.

Het heeft veel tijd en moeite gekost om daarin een evenwicht te vinden, vooral ook omdat de kinderen van mijn vriendin een stuk onzelfstandiger zijn dan de mijne. Ook zij doen het prima op school, maar het zijn nog echte **kinderen, die grenzen nodig hebben**. Bij mijn kinderen is dat veel minder nodig. Dat is erg ingewikkeld, want je moet **overall over praten**. Want als mijn kinderen verantwoordelijkheden (vrijheden) krijgen die de kinderen van mijn vriendin **niet krijgen** dan wordt er direct geroepen: dat is oneerlijk!!

Ik vermoed dat we in de loop van de jaren nog wel eens terugkomen bij je, want het valt echt niet mee. Maar gelukkig is de band tussen mij en mijn kinderen weer hersteld en hebben we tal van voorbeelden van Nellie gehad, hoe we met onze kinderen (en die grote verschillen) kunnen omgaan. Bedankt Nellie.

I. en T.